

Svar (12/2 01)

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Jeg har til brug for besvarelsen af spørgsmålet anmodet Udlændingestyrelsen om at forsøge at indhente de ønskede oplysninger fra UNHCR.

Når Udlændingestyrelsens udtalelse i sagen foreligger, vil jeg sende den direkte til spørgeren.

Spm. nr. S 1452

Til indenrigsministeren (1/2 01) af:

Birthe Rønn Hornbech (V):

»Vil ministeren overveje at afskaffe de facto-begrebet, som det er formuleret i udlændingeloven, og erstatte dette med en positivliste over de omstændigheder, der kan medføre asyl?«

Svar (12/2 01)

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Asylmyndighedernes afgørelse af, om en udlænding ved en tilbagevenden til sit hjemland risikerer konkret og individuel forfølgelse eller tilsvarende overgreb, herunder overgreb der er beskyttet af Danmarks internationale forpligtelser, nødvendiggør en konkret og individuel vurdering af de foreliggende oplysninger i hver enkelt asylsag, herunder af asylansøgerens forklaring om sit asylmotiv og baggrundsoplysningerne om forholdene i den pågældendes hjemland.

I denne vurdering indgår en række momenter. Det har blandt andet i almindelighed en væsentlig betydning for den asylretlige vurdering, hvordan de aktuelle forhold er i det land, ansøgeren kommer fra. Der er således tale om en vekslende og bred kreds af mulige forfølgelses-situationer.

Det er på den baggrund ikke hensigtsmæssigt at søge i udlændingeloven på forhånd at fastlægge alle de situationer, hvor der foreligger en forfølgelse, der begrunder et behov for beskyttelse her i landet.

Spm. nr. S 1453

Til indenrigsministeren (1/2 01) af:

Birthe Rønn Hornbech (V):

»Vil ministeren overveje at ændre bevisbyrde-reglerne i asylsager og i højere grad lægge bevisbyrden for at der er tale om forfølgelse, på asylsøgeren?«

Svar (12/2 01)

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Efter udlændingelovens § 40 skal en udlænding meddele de oplysninger, som er nødvendige til bedømmelse af, om en tilladelse i henhold til udlændingeloven kan gives.

Asylansøgeren skal således afgive forklaringer og svare på spørgsmål om sit asylmotiv. Der kan i almindelighed stilles krav om, at asylansøgerens forklaring er sammenhængende og sand-synlig, og at den ikke strider mod almindeligt kendte oplysninger.

En asylansøger vil dog ofte på grund af sin specielle situation have vanskeligheder med hensyn til i mere traditionel forstand at præstere bevis i sin sag. Det vil således næppe være muligt for en asylansøger at godtgøre alle elementer i sin forklaring.

Det påhviler derfor asylmyndighederne at vurdere, om ansøgerens forklaring er troværdig. Det sker bl.a. på baggrund af den viden om forholdene i ansøgerens hjemland, som myndighederne er i besiddelse af.

For Udlændingestyrelsens forberedelse og behandling af en asylsag gælder det almindelige forvaltningsretlige undersøgelsesprincip, hvorefter ansvaret for, at de nødvendige oplysninger foreligger, og de nødvendige undersøgelser foretages, som hovedregel påhviler forvaltningen.

Det fremgår endvidere af udlændingelovens § 54, stk. 1; 2. pkt., at Flygtningenævnet selv drager omsorg for sagens oplysning. Dette indebærer, at nævnet – udover at være ansvarligt for, at sagens konkrete omstændigheder så vidt muligt er tilstrækkeligt oplyst – også er ansvarligt for, at der er tilvejebragt de fornødne baggrundsoplysninger, herunder om forholdene i asylansøgerens hjemland.

Ofte vil der efter en undersøgelse af ansøgerens sag bestå en vis tvivl om, hvorvidt ansøgerens forklaring er rigtig. I sådanne tilfælde gælder som udgangspunkt, at enhver rimelig tvivl